

Ἑλλάδος, ἐνῶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξηκολούθουν πολιορκοῦντες τὴν Ἰθώμην, μὴδὲν δυναμένοι νὰ πράξωσιν ἵνα ἀναχαιτίσωσι τὴν ἀκατάσχετον πρὸς τὰ πρόσω δρομὴν τῶν ἀντιζήλων αὐτῶν.

Ἄλλ' ἂν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον δεδεμένας τὰς χεῖρας οἱ Κορίνθιοι δὲν ἠπράκτησαν καὶ περὶ τὸ 460 ἔτος ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιταχθῶσιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, τῇ συνδρομῇ τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ τῶν Αἰγινητῶν. Οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ Ἐπιδαυριοὶ ἔβλεπον ἑαυτοὺς περιζωσθέντας ὑπὸ ἐπιθετικῶν καὶ ἰσχυρῶν πολεμίων, πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων, πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῶν Μεγαρέων καὶ τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δὲ Αἰγινῆται, πρὸ καιροῦ ἀνησυχοῦντες διὰ τὴν ὑπερπλεονάσασαν ναυτικὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἀθηναίων, ἀφορμὴν μόνον ἐζήτουν νὰ προλάβωσι τὸν ἀπὸ τῶν γειτόνων τούτων ἀπειλοῦντα αὐτοὺς κίνδυνον. Μήπως ὁ Περικλῆς δὲν συνήθιζε νὰ λέγῃ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ὄφειλον νὰ ἀφαιρέσωσιν ἐκ μέσου τὴν Αἰγίναν ὡς λήμνην τοῦ Πειραιῶς; καὶ μήπως οἱ Αἰγινῆται, οἱ ἄλλοτε θαλασοκράτορες Αἰγινῆται, δὲν ἠδύναντο νὰ θεωρῶσι πολὺ δικαιότερον τὸν νεωστὶ ἀκμάσαντα Πειραιᾶ ὡς λήμνην τῆς Αἰγίνης; Οἰονδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἔτρεφον κατὰ τῶν Ἀθηναίων πάθος αἱ πόλεις αὗται, δὲν ἤθελον ἴσως τολμήσει νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν παντοδυνάμων ἐκείνων ἡγεμόνων τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν ἔβλεπον αὐτοὺς ἀπασχολήσαντας τὸ πλεῖστον τῶν δυνάμεων εἰς ποικίλας καὶ ἀπωτάτας ἐστρατείας. Τῶντι, τῷ 460 ἔτει, οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιδιώκοντες δραστηρίως τὸν κατὰ τῶν Περσῶν πόλεμον, εἶχον ἐκπέμψει διακοσίας τριήρεις εἰς Κύπρον, εἰς τὰ παράλια τῆς Φοινίκης καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Μέμφιδος, εἰς βοήθειαν τοῦ Λίβυος Ἰνάρω, τοῦ ἀποστάντος αὐτόθι κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου. Ὁ τρόμος τοῦ μεγάλου βασιλέως ὑπῆρξε τοσοῦτος, ὥστε ἔστειλεν εἰς Σπάρτην τὸν πέρσην Μεγάβαρον μετὰ χρημάτων πολλῶν, ἵνα καταπέσῃ τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Καὶ ὁ μὲν Μεγάβαρος βλέπων τοὺς Λακεδαιμονίους μὴδὲν δυναμένους νὰ πράξωσιν ἐπανήλθεν ἀπρακτος εἰς τὴν Ἀσίαν· οἱ δὲ Κορίνθιοι, οἱ Αἰγινῆται καὶ οἱ Ἐπιδαυριοὶ ἤλπισαν οὐδὲν ἦττον ὅτι θέλουσι καὶ μόνοι ἐπιτύχει, εὐρίσκοντες τὰς Ἀθήνας ἐρήμους προμάχων. Ἄλλ' ἠπατήθησαν, διότι μετὰ τινος μικροτέρου λόγου ἀξίας καὶ ἀμφιρρόπους συμπλοκάς, κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, συγκροτηθείσης περὶ Αἰγίναν ναυμαχίας μεγάλης, τὸ ναυτικὸν τῆς νήσου ταύτης ἔπαθε καταστροφὴν ἀνεπανόρθωτον⁽¹⁾. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκυρίευσαν 70 τριήρεις καὶ ἀποβιβάσαντες ἐπὶ τῆς νήσου ἰσχυρὰν περὶκὴν δύναμιν ἐπεχείρησαν τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως, στρατηγοῦντος Λεωκράτους τοῦ Στροΐβου. Ἐν ταύτῳ δέ, ἐπειδὴ οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ Ἐπιδαυριοὶ, πέμψαντες ἀφ' ἐνὸς πρὸς τοὺς πολιορκουμένους Αἰγινίτας ἐπικουρίαν 300 ὀπλιτῶν, ἐπεχείρησαν ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Μεγάρων οἱ Ἀθηναῖοι συγκροτήσαντες ἐκ τοῦ προχείρου στρατιᾶν ἀπὸ τῶν πρε-

(1) Ὁ Θουκυδίδης (Α' 107) παρίστησι τὴν μάχην *ἰσορροπον* γενομένην καὶ τὴν νίκην ἀντιποικουμένην ὑφ' ἑκατέρου τῶν διαμαχομένων, ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι οἱ μᾶλλον κρατήσαντες ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι «καὶ μάχης γενομένης *ἰσορρόπου* πρὸς Κορινθίους διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἐνόμισαν αὐτοὶ ἑκάτεροι οὐκ ἔλασσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι (ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον) ἀπελθόντων τῶν Κορινθίων τροπαίων ἔστησαν· οἱ δὲ Κορίνθιοι κακίζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων καὶ παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα ἐλθόντες, ἀντέστησαν τροπαίων καὶ αὐτοὶ ὡς νικήσαντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοηθήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων τοὺς τε τροπαίων ἰσάντας διαφθείρουσι καὶ τοὺς ἄλλους συμβαλόντες ἐκράτησαν». Ταῦτα ἐγένοντο ἐν ἔτει 459-458.

